

עונג שיבת עם

לחידודי

פרשת בא תשפ"ו | גיליון מס' 50

נערך על ידי
יהודה פליסקין

- 3 לחידודי
- 5 צועדים לאור הפרשה
- 8 נקודה למחשבה
- 9 עבודה פנימית
- 10 הלכות המצוות בחו"ל
- 11 קורות עמנו
- 12 בראש יהודי
- 13 אורח כבוד
ר' זלמן צפתמן שליט"א
- 15 הבמה שלכם

lechiduday@gmail.com

לקבלת העלון ויצירת קשר

לזכותם

לקוראים החשובים, שלום וברכה

עלון 'לחידודי' יוצא לאור מדי שבוע, ומתפרסם בעותקים רבים בארץ ובעולם, במטרה להביא בפני הציבור הקדוש דברי תורה ומאמרים איכותיים המבוססים על דברי רבותינו גדולי הדורות - במגמה לחיזוק בעבודת ה', תיקון המידות וקירוב אחינו בני ישראל לאביהם שבשמים.

אנו משקיעים זמן ועמל רב בכתיבת, עריכת והנגשת החומרים הטובים ביותר, בצורה מדויקת ומרתקת.

קראתם, נהניתם והתחזקתם - עכשיו ההזדמנות שלכם, להצטרף למהפכה הקדושה, להפיץ את האור ולהשפיע על אנשים נוספים הצמאים לדבר ה'.

על ידי תרומה כספית כפי יכולתכם, תוכלו לזכות רבים, וידוע מעלתם ושכרם הגדול של מזכי הרבים בעולם הזה ובעולם הבא.

ניתן להנציח שמות יקיריכם לזכות / לישועה / להצלחה / לעילוי נשמה

בברכה
יהודה פליסקין

לתרומות והנצחות

BRASIL

pix -

lechiduday@gmail.com

(em nome de Rachel Lea Besser)

בארץ ישראל

פועלים 12

סניף - 446

מס' חשבון - 172545

(על שם הדסה פליסקין)

© כל הזכויות שמורות 'לחידודי'

ליצירת קשר: lechiduday@gmail.com

לחידודי | פרשת שמות

לזכותם

~ לעילוי נשמה ~

לע"נ

הנערה לאה בת ר' יוסף שליט"א

~ לרפואה שלימה ~

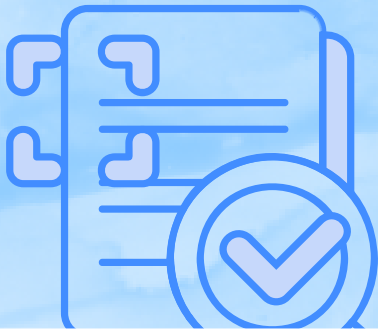
לרפואת

יהודה לייב בן רבקה שתח'

~ להצלחת התורם ~

חידות ושאלות

- 1 איזה כבד הוא לא מאכל, וגם לא קשה להרים אותו?
- 2 על מה אדם צריך לשמור בפסח?
- 3 מתי אדם יענש כי אכל מחמצת?
- 4 מתי היה מצווה למשוך צאן?
- 5 כשאדם מברך את חבריו האם הוא מתפלל עליו?
- 6 איזה שואל לא מעוניין בתשובה?
- 7 האם אפשר לתת חן?
- 8 איזה זמן במהלך היום יכול להיות רב?
- 9 איזה הבדלה הקדוש ברוך הוא עשה?
- 10 מי קבע שחודש אייר הוא אחרי ניסן. וסיון הוא אחרי אייר?

פיתרונות

- 1 בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבו. (פרק י' פסוק א')
- 2 ושמרתם את המצות. (פרק י"ב פסוק י"ז)
- 3 שבעת ימים שאור לא ימצא בביתכם כי כל האוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההיא..
(פרק י"ב פסוק י"ט)
- 4 ויקרא משה לכל זקני ישראל יאמר עליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם
ושחטו הפסח. (פרק י"ב פסוק כ"א)
- 5 רש"י ד"ה וברכתם גם אותי: התפללו עלי שלא אמות, שאני בכור. (פרק י"ב פסוק
ל"ב)
- 6 וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות. (פרק י"ב פסוק ל"ה)
- 7 והשם נתן את חן העם בעיני מצרים. (פרק י"ב פסוק ל"ו)
- 8 ערב רב. (פרק י"ב פסוק ל"ח)
- 9 אשר יפלא השם בין מצרים ובין ישראל. ורש"י ד"ה אשר יפלא: יבדיל. (פרק י"א
פסוק ז')
- 10 ויאמר השם אל משה. ורש"י ד"ה החדש הזה: על חודש ניסן אמר לו: זה יהיה
ראש לסדר מניין החדשים. שיהא אייר קרוי שני וסיון שלישי. (פרק י"ב פסוק א -
ב')

אם התפקיד הזה שלך! אתה תקבל אותו!!

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה (י, א)

הקדוש ברוך הוא מצוה את משה רבינו, ללכת אל פרעה, לבקש ממנו שיוציא את בני ישראל מארצו. משה רבינו מנסה להתחמק מהשליחות, ומבקש מה' שישלח מישהו אחר במקומו, כפי שמתואר באופן מפורט בפרשת שמות. חז"ל אומרים, שהדו שיח בין ה' למשה, התנהל במשך שבוע שלם!

נשאלת השאלה, אם משה רבינו כל כך מתעקש שלא ללכת, אולי אכן מתאים לבחור במישהו אחר?

איך זה הגיוני ?

עוד שאלה, אנחנו יודעים שמשה רבינו היה כבד פה וכבד לשון, זאת אומרת, שדיבורו לא היה ברור. עד כדי כך, שהקדוש ברוך הוא אומר למשה, שאהרן אחיו יתלווה אליו, כדי להיות הדובר שלו. איך יובן הדבר, שמכל עם ישראל - הקב"ה שולח דווקא את משה רבינו, וכי כך ראוי לעשות, לשלוח אל המלך, בנושא כל כך חשוב, מי שמדבר בצורה לא ברורה?

ההסבר לכך הוא, שהקדוש ברוך הוא מייעד תפקידים מסויימים לאנשים מסויימים. לכל אדם יש תפקיד, שדווקא הוא צריך להוציא אל הפועל.

וכאשר הקב"ה ייעד את משה רבינו לתפקיד הוצאת בני ישראל מארץ מצרים, הרי שהשליחות הזאת צריכה להתבצע דווקא על ידו!

חז"ל אומרים: 'הקדוש ברוך הוא התאוה שתהיה לו שותפות בעולם הזה' (מדרש רבה בראשית ג ט). כלומר, שהקב"ה מנהל עם בני אדם - יחס של שותפות, להוציא את כל ענייניו בעולם הזה, אל הפועל, והוא ממנה על כל תפקיד - אדם מסויים.

מכריזים עליו משמים !

התפקידים המופקדים בידי בני אדם, כוללים את כל סוגי התפקידים הקיימים בעולם, דברים שבקדושה, דברים הנוגעים לשררה והנהגת העם, ודברים הנוגעים לכל שטחי החיים. כפי שחז"ל מלמדים אותנו: "אפילו ריש גרנותא - מכריזים עליו משמים" (בבא בתרא צא:). 'ריש גרנותא', מבאר רשב"ם: "שר הממונה על בורות המים, מי ידלה ממנו היום וכו' ומי למחר".

כל התפקידים שאנשים מחזיקים בהם, מדבר הכי קטן עד הדבר הגדול ביותר, וכן אדם שאחראי על סמכות מסויימת, וכל אדם שעובד בעבודה מסויימת - הרי זה מינוי אישי מיוחד מאת הקב"ה. רק שזה בהסתר והעלמה, אנחנו לא רואים איך הקב"ה מינה אותו לתפקיד, לאנשים נראה שזה בגלל שהוא כשרוני, או בגלל שהוא מגיע ממשפחה שעוסקת בתחום הזה, או שיש לו פרוטקציה.

איפה זה פוגש אותנו ?

הנושא של 'תפקידים' נוגע אלינו מאוד. מצוי שאדם מוצא את עצמו ממונה על תפקיד מסויים, והוא מרגיש שאינו ראוי לכך, אם מצד גילו, או מעמדו, או רמת כישורונותיו וחכמתו, או בגלל כל סיבה שהיא. צריך לדעת, שמכיוון שהוא נמצא בתפקיד הזה, הרי זה בגלל שהקב"ה החליט שהוא יהיה ממונה על כך, ואם הוא ממונה על כך, הרי זה אומר שהוא ראוי לכך, ויוכל להצליח בתפקידו!

דבר זה תלוי מאוד בצורת ההסתכלות. אם אדם יאמר לעצמו, שאינו ראוי לתפקיד, ואינו מסוגל להצליח, הרי שמחשבתו השלילית והמגבילה, תגרום לו שאכן לא יצליח. וגם כל התעסקותו עם התפקיד שלו, יהיה מתוך צער.

לעומת זאת, אם יחשוב בצורה חיובית, שהנה הקב"ה הוא זה שמינה אותו, ונתן לו את כל היכולות להצליח, אז יתייחס אל תפקידו באופן חיובי וישמח בעבודתו ויצליח.

אישים ותפקידיהם בתנ"ך

יסוד זה שופך אור על הרבה עניינים בתנ"ך, לדוגמה: בפרשת חיי שרה, בסיפור של השידוך ליצחק, התורה מרבה לספר אודות 'העבד' שהלך בשליחות אברהם אדונו. אפשר לשאול, למה אליעזר עבד אברהם תופס חשיבות כל כך גדולה בסיפור השידוך, עד שנראה כאילו שהוא עיקר הסיפור

המשך בעמוד הבא

המינויים מגיעים לרובד נוסף, הקב"ה גם מחליט על כל אחד, בדיוק ממתי יהיה בתפקיד, עד מתי, באיזה שנה, באיזה יום ובאיזה רגע! הגמרא מספרת בפרוטרוט את תהליך פטירתו של דוד המלך. דוד המלך ביקש מהשם שיקדים את מלכות שלמה בנו, ענה לו הקב"ה: "אין מלכות אחת נוגעת במלכות חברתה, כמלוא נימה" [כלומר, אפילו זמן מועט, השווה במשל לחוט השערה] (שבת ל.).

וזה העניין שהקב"ה אומר למשה רבינו על דבר שליחותו אל פרעה. נכון שמשא רבינו כבד פה ולשון, אבל מכיוון שזה תפקידו - עליו ללכת. אין אף אחד בעולם שיוכל לבצע את השליחות הזאת!

אפשר לומר, שיש בזה עומק נוסף, שלכן הקב"ה עשה שמשא רבינו יהיה כבד פה, כדי להראות לכל באי העולם, שכאשר הקב"ה מייעד לאדם תפקיד - עליו להוציאה אל הפועל. לא משנה מה הם חסרונותיו ומוגבלויותיו של האדם. זאת תוכנית אלוהית שמיימת. משה ילך וידבר עם פרעה, על אף דיבורו הלקוי, ועל ידו ישתלשל העניין הנשגב של יציאת מצרים!

חז"ל אומרים, שהקב"ה הראה לאדם הראשון ספר מיוחד, שבו כתוב את כל המינויים והתפקידים של כל בני אדם בעולם: "דור דור ודורשיו, דור דור וחכמיו, דור דור ופרנסיו" (עבודה זרה ה.).

שיש לאדם, זה בעצם תפקיד מאת הקדוש ברוך הוא הרי שאין זה כלל עניין שבין העובד למעסיק - כי אם בין אדם להקב"ה!

יסוד זה נעוץ בדברי הרמב"ם שכותב: "כדרך שמוזהר בעל הבית שלא יגזול שכר עני ולא יעכבנו, כך העני מוזהר שלא יגזול מלאכת בעל הבית... אלא חייב לדקדק על עצמו בזמן..."

וכן חייב לעבוד בכל כוחו, שהרי יעקב הצדיק אמר "כי בכל כוחי עבדתי את אביכן" (ויצא לא ו). לפיכך נטל שכר זאת אף בעולם הזה, שנאמר (ויצא ל מג) "ויפרוץ האיש מאוד מאוד" (הלכות שכירת יג ז).

לבן התנהג אל יעקב אבינו בצורה שאינה הוגנת, הוא רימה אותו באופן קבוע. לבן ניסה להצר את צעדיו של יעקב על כל צעד ושעל, ובכל זאת יעקב אבינו עבד את עבודתו כלפי לבן באופן הנאמן ביותר, איך זה מובן?

אלא שיעקב אבינו הבין, שהוא בעצם הפועל של הקדוש ברוך הוא. הקדוש ברוך הוא רוצה שיעבוד ביושר, נאמנות ומסירות, ועל ידי זה, הוא ממלא את שליחותו לכבוד קונו ועושה נחת ליוצרו! ✨

הוא הרי רק השדכן? אלא, שמכיוון שהקב"ה החליט שהשידוך יצא לפועל על ידו, הרי שהוא אכן מאוד משמעותי בסיפור השידוך של יצחק.

בסיפור של יונה הנביא, הקב"ה שולח אותו לנינוה, כדי לצוות אותם לחזור בתשובה. יונה הנביא לא רוצה ללכת [מתוך שיקולים לטובת עם ישראל]. הוא מנסה להשתמט מהשליחות ובורח. שום דבר לא עזר לו, בסופו של דבר הוא הלך בדיוק כפי שהקב"ה רצה. בגלל שהתפקיד הזה היה שלו, והוא היה מחוייב לעשותה.

יחסי עובד - מעביד נוסח יעקב ולבן...

כאשר תהיה לנו השקפה נכונה על נושא התפקידים של בני אדם, תהיה לנו הסתכלות שונה לגמרי על כל ענייני החיים:

מצוי מאוד שאדם עובד בעבודה מסוימת אצל מעסיק, והעובד מרגיש שהמעסיק אינו מתנהג אליו כהוגן. המעסיק עצמו אינו ממלא את מחויבותיו שהוא אמור לעמוד בהם, ואם כן יכול העובד לחשוב לעצמו: **איזה זכות יש למעסיק לומר לי מה לעשות?! קודם שיעשה את מה שמוטל עליו לעשות...** אבל, כאשר אנחנו מבינים שהתפקיד

הרב משה פליסקין - יו"ר 'מכון תשב"ר'

מומחה בתחומי החינוך ואמן בחכמת הנפש. בעל נסיון רב שנים. משלב בין מקורות התורה למצבי החיים העדכניים, מעוטר בהסכמתם וברכתם של גדולי ישראל. הרב פליסקין מוסר הרצאות וסדנאות מרתקות במגוון נושאים, במגמה של מודעות, טיפול וצמיחה אישית.

להזמנת הרצאות וסדנאות m42654322@gmail.com

מה יתן לנו כח להתמודד במצבים מאתגרים?

פעמים שיש לבני האדם מצבים מאתגרים בחיים שאין להם באמת מושג מתי הם יסתיימו ופעמים שאנחנו אפילו לא מאמינים שאנחנו יכולים לצאת מזה אי פעם...

אחת מהתרי"ג מצוות שכתובה בפרשתנו, היא 'מצוות קרבן פסח'. נכון, מצוות קרבן פסח היא פעם בשנה, אבל היא מאד מרכזית ומשמעותית בחיינו, כיון שיציאת מצרים בעצם הייתה שלב לפני שנבחרנו להיות לעם. והיא כבר תחילת הגאולה. וזו גם הסיבה שאנחנו מזכירים את יציאת מצרים כמה פעמים בכל יום. בבוקר ובערב.

ואנחנו יודעים שליל הסדר זה הזמן שבו האבא צריך להעביר הלאה את המסורת של העם היהודי לבני משפחתו.

ולכן עושים כל מיני שינויים בערב הזה, כדי שהבן לא יבין מה אנחנו עושים והוא יסתקן וישאל: אבא, למה אנחנו עושים את כל זה? והאבא יענה לו כי יצאנו ממצרים וכו'...

בזמן שבית המקדש היה קיים, עם ישראל היה אוכל קרבן פסח, ויש מצוה מעניינת בקרבן פסח. לאכול את הקרבן דווקא 'צלוי'. ולא מבושל.

וכאן צריך להבין מה העניין בזה? מה החשיבות לאוכלו דווקא צלוי?

החינוך עונה על שאלה זו. אומר החינוך: הטעם שצריך לאוכלו דווקא צלוי ולא מבושל.

זה בגלל שיציאת מצרים הייתה בחיפזון.

כלומר: הנס נעשה במהירות. וכיון שצלי היא יותר מהירה מבישול, לכן הם צלו ולא בישלו. וזכר לזה, אנחנו צריכים בכל שנה לאכול את קרבן הפסח דווקא צלי, כדי לזכור את המהירות שבו יצאנו ממצרים. (חינוך במצוה ז')

אבל מה העניין לזכור את הפרט הזה? וכי לא מספיק שנזכור את זה 'שהשם הוציא אותנו ממצרים', ובשביל מה צריך לזכור את הפרט של 'המהירות' שבו יצאנו במצרים?

וכאן אפשר לומר יסוד גדול שיתן לנו כח להתמודד גם במצבים מאתגרים: פעמים שאדם נמצא במצב שהוא לא רואה דרך לצאת ממנה. ופעמים שהוא חייב ישועה דחופה! והיא לא באה... ואז פתאם משום מקום, מגיע הישועה בכזאת מהירות, שהוא לעולם לא היה יכול לדמיין שהיא תבוא.

ואת זה התורה רוצה שנזכור. 'לא משנה באיזה מצב אנחנו, תמיד עלינו לזכור, שישועת השם כהרף עין'. אתה לא תספיק למצמץ והנה הישועה כבר תגיע במהירות. בתפילה שנזכר לראות תמיד את ישועת השם. ✨

עבודת המידות

מה ניתן ללמוד מהשמי?

ר' שמעון בן פזי שואל, כתוב (בראשית א) 'ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים'. כלומר: שניהם היו גדולים. ואחר כך כתוב, 'את המאור הגדול ואת המאור הקטן'. כאן רואים שהיה אחד קטן ואחד גדול?

אמרה הירח לפני הקדוש ברוך הוא: אפשר לשני מלאכים שישתמשו בכתר אחד? אמר לה הקדוש ברוך הוא: לך ותמעטי את עצמך. (חולין סף ע"ב) פירוש: כיון שהלבנה הקפידה על כבודה ומעמדה נענשה ונתמעטה.

ועוד כתוב בגמרא: מעולם לא ראתה החמה [שמש] את פגימתה של הירח. (ר"ה כ"ג עמוד ב')

כלומר שהשמש לעולם אבל לעולם לא ראתה את החלק הלא מואר של הירח. אלא רק את החלק המואר שלה שהוא פונה אל השמש. וכל זה למה? כדי שלא תיעלב הלבנה, כיון שבגלל השמש הורדה הלבנה מגדולתה. לא נעים שהיא תראה את פגימתה של הירח.

הרי שיש לנו כאן לימוד והדרכה לחיים, שני אנשים היו בדרגה שווה במקום עבודה, ומשום מה בגלל הראשון הורידו את שני מגדולתו. אפילו שהראשון לא אשם בזה כלל. עדיין אין לו לשבת באותו חדר ולראות את פגימתו ועלבוננו. כיון שזה מחליש את דעתו.

(המדרש כהלכה רכ"ג)

פרקי אבות

איך לישבור את מידת הגאווה?

פירושי רבותינו ותובנות לחיי היום יום.

פרק ב' משנה ב'

“וְהִסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאִי אֶתָּה בָּא לִיְדֵי עֲבָרָה, דַּע מָה לְמַעַלָּה מִמֶּךָּ, עֵין רוּאָה וְאֵין שׁוֹמֵעַת, וְכָל מַעֲשִׂיךָ בְּסִפָּר נִכְתָּבִין”

הקדוש ברוך הוא ברא את האדם עם יצר הרע שמסית אותו לכיוון לא טוב, ועל האדם להתגבר ולא להקשיב לו.

חז"ל מסבירים שאחד הסיבות שבגללה האדם חוטא שורשה ממידת הגאווה. כי ברגע שהאדם מרגיש את עצמו 'ככול יכול', והוא חושב לעצמו 'מי יכול עלי'. אז הוא לא מקבל מורות וממילא הוא גם עלול לחטא נגד הקדוש ברוך הוא.

אבל ברגע שאדם מתבונן, ומבין מאיפה הוא בא ולאן הוא עתיד לילך... ושהוא לא כאן לנצח, והוא בסך הכל בריאה של הקדוש ברוך הוא, אז הגאווה קצת נישברת ואז הוא מבין שעליו להתיישר וללכת בדרך הנכונה...

אמירה לנכרי (המשך)

כמה חילוקי דינים שיבוארו בהמשך בס"ד.
וכתבו הפוסקים שמלבד האיסור ליהנות ממלאכה שעשה הנכרי עבור ישראל, פעמים שגם חייב הישראל למחות בו מלעשות את המלאכה, כשהוא רואה שהנכרי בא לעשותה עבורו, והביאו הפוסקים דוגמא כגון נכרי שבא להדליק נר עבור היהודי במקום חשוך והנר והשמן שייכים ליהודי, צריך היהודי למנוע ממנו מלהדליק.

ואמנם כתבו הפוסקים (החיי אדם ושו"ע הרב ועוד) שכל זה כשגוי בא לעשות דבר המביא ליהודי הנאה גמורה, כגון שיש חושך והגוי בא להדליק עבור היהודי, אך כשיש כבר נר דולק והנכרי בא רק להוסיף נר, שאין בזה הנאה גמורה, אין צריך למנוע מהנכרי להדליק. וכן נכרי הבא לכבות אור עבור יהודי כדי שיוכל לישון אין צריך למנוע ממנו (ויש פוסקים שהסתפקו בזה כאשר נעשה בבית ישראל, וכתב בספר ארחות שבת שהמנהג הוא להקל).

כידוע אסרו חז"ל לומר לנכרי לעשות מלאכה בשבת, ויש לידע שאם נכרי עשה מלאכה עבור יהודי אסור ליהנות ממנה כל השבת וגם עד מוצאי שבת "בכדי שיעשו" [בכדי שיעשו] פירושו שצריך לחכות מספיק זמן, כפי שנצרך להמתין במציאות אם המלאכה הייתה נעשית לאחר השבת, וכגון אם הגוי כיבס וייבש כביסה בשבת עבור יהודי, אסור ללבוש את הבגדים בשבת וגם במוצאי שבת עד שיעבור זמן שהבגדים היו מוכנים, אם היו מכבסים אותם במוצאי שבת]

איסור זה אינו רק כאשר יהודי ביקש מהנכרי לעשות את המלאכה, אלא גם אם היהודי לא ציווה אותו לעשותה, והנכרי עשה אותה מיזמתו ואמנם יש מקרים שנחשבים שאין זה "הנאה גמורה" ובהם מותר ליהנות, ויש בדין זה

יש לשים לב:

הדברים לא נכתבו הלכה למעשה, אלא להכיר הדברים ולהוסיף ידיעות.

סיפור קטן על אדם גדול | יהודה פליסקין

STORY

אל תספר לאף אחד שראית אותי פה

"עשה לי טובה, עשה עימי חסד, אל תספר לאף אחד שראית אותי פה".

עיני היהודי אורו מהקלה, כשהוא חושב לכצמו שהוא ור' אברהם נמצאים באותה הסירה.

לאחר מעשה שאל התלמיד את ר' אברהם: כיצד עלה בדעתו של הרב רעיון כה גאוני במהירות כה רבה? עד שקלטתי את המצב כבר היה לרב פיתרון.

ר' אברהם הסביר בפשטות: כאשר פורצת שריפה, מוצא האדם פתרונות יצירתיים בשבריר רגע. כי אין זמן לחשוב יותר מיד.

כשהעניין של "נח לו לאדם להפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבריו ברבים", בוער בכך, אתה חייב להחלץ במהירות מהשריפה, ואתה מוכרח למצא פתרון בתוך שבריר שניה...

ר' אברהם גנחובסקי זצ"ל נודע כתלמיד חכם מופלג, אך כגודל גאונותו בתורה הייתה גאונותו במידות ובנעימות לזולת.

באחת ההזדמנויות התלוו ר' אברהם ותלמידו ליהודי קשה יום, שהלך לטיפול בבית חולים לחולי נפש, החולה נכנס לחדרו של הפסיכיאטר, ור' אברהם ותלמידו המתינו לו בחדר המתנה.

לפתע נכנס לחדר המתנה יהודי נכבד ומוכר. היהודי הבחין בר' אברהם והסמיק מבושה, אודם פורח בלחיו מהמחשבה שמעתה ידע ר' אברהם כי הוא נזקק לשירותי פסיכיאטר.

ר' אברהם הבחין בכך בשבריר שניה, ואמר ליהודי

בריאת העולם, אדם הראשון, הבל וקין

להשראת השכינה בעולם הזה.

ובשביל שיהיה לאדם נוח ויהיה לו את כל צרכיו אז הבורא ברא ג"כ עוד הרבה דברים חוץ מהאדם, כדי שיעזרו לו לעבוד את בוראו, ע"י שיקיים בהם את מצוות הבורא, ויודה לו עליהם.

וכך בששה ימים נברא כל היקום וביום השביעי נברא האדם וחווה אשתו.

הבורא שם את האדם וחווה בגן עדן וצווה עליהם שלא לאכול מעץ הדעת, והנחש פיתה את חווה שתאכל והיא אכלה והביאה גם לבעלה, ובעקבות החטא האדם וחווה נתקללו והוצאו מגן עדן.

ובאותו היום שנבראו הולידו את קין יחד עם תאומה ואת הבל יחד עם שתי תאומות, שאיתן הן התחתנו ומהם נפוץ העולם.

ובעקבות החטא פרש אדם מחווה למשך 130 שנה וישב בתענית ועשה תשובה על חטאו.

לאחר חמישים יום הבל הקריב קרבן לה' מהמובחר שיש לו וה' קיבל באהבה את קורבנו.

קין, שראה זאת הקריב גם כן קרבן מפירותיו אך לא מהמשובח והבורא לא קיבל את קרבנו, וקין בזעמו הרג את הבל אחיו.

הבורא כעס על קין שהרג את אחיו וגזר עליו גלות לכל חייו, קין הביע חרטה וחשש שבגלל הגלות הוא לא יהא מוגן ומי שיראה אותו יהרוג אותו כנקמה, לכן הבורא שם לו אות על המצח בצורת קרן כדי שידעו שהוא קין ולא יהרגוהו.

נפגש בעו"ה בשבוע הבא... ✦

בשבוע שעבר עשינו תמונה כוללת של כל תקופות ההיסטוריה, כעת נחל בפירוט קורות עמנו.

תקופת ראשית העולם, בריאת העולם והאדם, הציווי על אדם והחטא ועונשו, לידת קין והבל וקורבנותיהם, הריגת הבל על ידי קין, ועונשו. נתחיל.

העולם היפה הזה שאנחנו מכירים, נברא לפני 5,786 שנים וארבע וחצי חודשים בערך.

כל מה שאנחנו רואים נברא אז! גם דברים שנעשו בידי אדם, הכבישים, המכוניות וכו' הם לא נבראו בידי אדם אלא בני אדם לקחו חומר קיים וגיבשו את זה לכביש או לשלדה של רכב וכן הלאה, אבל החומרי גלם של כל מה שאנחנו רואים נברא כבר בראשית העולם ומאז לא נברא שום דבר יש מאין.

הקב"ה החליט לברוא את העולם כי רצה שיהיה מקום לשכינה שלו לא רק במקום מרומם כמו העולם העליון, אלא גם במקום נחות כעולם הזה.

ומי שידאג להשראת שכינתו בעולם התחתון יקבל לאחר מיתתו שכר על זה בעולם העליון שהוא העולם המרומם והאמיתי.

כל מטרת הבריאה הייתה בשביל האדם שידאג

תמונה מהפרשה

מצא את הפסוק או את המילה
מהפרשה שמופיע בתמונה

ניתן לשלח תשובות למייל ולהכנס לבגרלה

תשובה לפרשת וארא

"ועתה שלח העז"

פרק ט' פסוק י"ט

פתגם שבועי

כאשר אדם עושה מעשה טוב,

ולו הכי קטן.

הוא מסלק הרבה רוע.

(מעט אור דוחה הרבה חושך)

אורח כבוד | ר' זלמן צפתמן שליט"א

שהאכפתיות תהבטא על ידי: מחשבה, דיבור ומעשה.

השבוע פגשנו אורח מיוחד, תושב ברזיל. הוא מחנך כבר 20 שנה. ויש לו שיטה מיוחדת כיצד ללמד לתלמידים צעירים את יסודות התורה...

שלום וברכה ר' זלמן, לטובת הקוראים ספר לנו בכמה מילים על עצמך:

שמי זלמן צפתמן במקור אני מארצות הברית, וכיום אני גר בברזיל ומלמד בחיידר 'המאור' בראשותו של הרב דניאל ניסנזון שליט"א. ומעבר לזה אני עוסק בפעילות חיבור בין אבות ובנים.

מה הביא אותך לעסוק בחינוך?

האמת היא שזה היה ממש השגחה פרטית וזה לא היה משהו מתוכנן. לפני בערך 20 שנה הייתי אברך ובאותה תקופה עדיין גרנו בארצות הברית. יום אחד באחד החיידרים בעיר היו צריכים ממלא מקום אז קראו לי לעשות את זה, והייתי ממלא מקום לכמה חודשים, ואז שמתי לב שיש בי את הכוחות ואת הרצון להיות מחנך ומשם הכל היסטוריא.

אתה צריך להבין שבתחילת הדרך הייתי בלי שום ניסיון וכמובן שעשיתי טעויות אבל זה לימד אותי הרבה להמשך הדרך. וכמובן שגם היום אני כל הזמן לומדים.

אני זוכר שממש בהתחלה הייתה לי כיתה של ילדים בגיל עשר ובלי עין הרע איך שהם איתגרו אותי, אבל למעשה זה הוציא ממני כוחות שלא ידעתי שקיימים בי.

איך אתה מסתקל על התפקיד של מחנך?

אני מלמד בכיתה ב', שזה בעיקר קריאה חומש יחד עם טעמי

המקרא, ואם נעשה חשבון כמה אנחנו מספיקים בשנה שלמה זה לא יוצא הרבה הספק בכלל, כי בפועל הם ילדים קטנים.

אבל מה שאני עושה זה, שאני מלמד אותם יסודות. ואני יסביר: אני הכנתי כלפים של שורשי מילים מהתורה. הרי בתורה שלנו ישנם הרבה מאוד מילים שיש להם את אותו השורש, ואם אנחנו נלמד את התלמידים את אותם שורשים, אז כבר לימדת אותם את רוב היסודות. הכנתי כלפים עם 300 שורשי מילים, ואם ילד יודע את זה הוא יודע 80 אחוז משורשי המילים בחומש והרבה מאד גם של הנ"ך, כי בסופו של יום, הדברים חוזרים על עצמם רק כל פעם במילים שונות, כמובן שאתה לא יכול ללמד 300 שורשים בשנה אחת, אבל מה שהכי חשוב זה שבכל דבר שאנחנו לומדים אני מלמד אותם את השורשים ואת היסודות של בדברים.

ואני יסביר יותר מזה, כאשר אתה מלמד תלמיד תורה, אתה מעביר לו את המתיקות של התורה ואז גם אם לימדת רק פסוק אחד המתיקות הזאת תתן לו צימאון לעוד תורה.

ונוסף לזה אחד הדברים שנותנים לילד רצון להצליח, זה: 'הצלחה', אם אתה מלמד ילד פסוק אחד, אתה מקנה לו את כל התורה כולה, כי ברגע שהוא רואה שהוא הצליח ובאמת יש לו משהו ביד, מכאן הדרך קצרה להצלחה כי הצלחה גוררת הצלחה.

האם יש כמה כללים שמבחינתך הם המפתח להיות מחנך טוב?

לדעתי, שלושת הנקודות שמחנך צריך שיהיו לו הם אלו:

1. אכפיות. אתה חייב שבאמת יהיה לך אכפת מהתלמידים, אבל זה גם צריך להתבטאות בדיבור, מחשבה ומעשה.
2. לחיות את ההספק. זה לא מספיק 'לדעת' את מה שאתה הולך ללמד אלא אתה צריך לחיות את זה ממש.

וזה סיפור מיוחד כי במקום להסתקל על השלילי ולכאוס עליהם, הפכתי את זה למשהו טוב שאני גאה בהם ושהם מתפללים יפה, ואת זה אנחנו המלמדים יכולים לעשות באין ספור פעמים במשך היום, להפוך כל דבר למשהו חיובי.

לקראת סיום תן לנו בבקשה איזה 'צידה לדרך'.

יש סיפור מאד יפה על מלמד שיום אחד הגיעו לכיתה 5 תלמידים במקום 30. והמלמד לימד כאילו יש בכיתה 300 ילדים. אחד התלמידים שאל את המלמד: איך אתה מצליח ללמד כאילו יש כאן כיתה מלאה, מאיפה הכוחות? אמר להם המלמד: כשאני הייתי תלמיד בחיידר יום אחד אצלינו בכיתה גם כן לא היו הרבה תלמידים והרבה לימד כרגיל ושאלנו אותו רבי, מאיפה הכוחות? אמר לנו הרבי: כשאני מגיע לכיתה ואני רואה תלמיד אחד אני לא רואה תלמיד אחד, אני רואה 1000 ילדים נכדים ונינים של אותו תלמיד, והרי ככה שיעור ל1000 תלמידים צריך להימסר... ✨

3. **ללמד אותם 'הוראות חיים'.** ואני יסביר: למשל בוא ניקח את פרשת נח, נח בנה תיבה והכניס את החיות וכו, אבל יש לנו כאן הזדמנות ללמד אותם הוראה חשובה לחיים. 'שנח הקשיב לקדוש ברוך הוא'.

תשתף אותנו עם איזה סיפור מעניין שהיה לך בשנות החינוך:

יש לי סיפור שאני זוכר את זה כמו היום, זה היה כשעדיין לימדתי בארצות הברית, ובבוקר כולם היו נכנסים לכיתה והיה תפילה ומיד אחר כך לימוד של משניות או חומש ואז היו יוצאים להפסקה וכו. יום אחד התלמידים חמדו לצון. והם האריכו את התפילה ואני שם לב שהתפילה מתארכת הרבה יותר מהרגיל, ובדיוק כשהגיע זמן ההפסקה הם סיימו את התפילה בכוונה תחילה, אז אני אמרתי להם: 'ילדים יקרים' אתם יודעים כמה אני גאה בכם? אתם הייתם מוכנים לוותר על ההפסקה שלכם בשביל התפילה איזה מיוחדים אתם! עכשיו בוא נפתח את החומשים ונתחיל ללמוד. אין צורך לומר שמעשה כזה לא חזר על עצמו שוב.

חידוד יהודי | יהודה פליסקין

בא בשלח...

קהילה בישראל שלחה כתב רבנות, לאחד מגדולי התורה שבדור.

כשהגיע יום בואו של הרב, יצאו בני העיר להקביל את פניו, כיוון שראו את רבם החדש, נתאכזבו למראהו.

הופעתו, אופן דיבורו והליכותיו לא מצאו חן בעיניהם, והרגישו כאילו עשו כאן "מקח טעות". מיד התעצו ראשי הקהל ביניהם והחליטו לרמוז לו על כך. ניגשו אל הרב החדש ואמרו לו:

רבי, היות ובני העיר חלוקים בדיעותיהם לגבי כבודו, אינו לפי כבודו שיכנס היום לעיר.

מוטב איפוא שישבו במחילה על עקבותיו וימתין עד אשר נשלח ליקרא לו.

הרב עמד על כוונת דבריהם... נענה ואמר להם בחיוך מר:

מימי לא שמעתי ש"בוא" ו-"בשלח" מחוברות יחד...

המדור הזה שייך לכם...

במדור הזה יש לכם את האפשרות להביע את עצמכם, ולשתף את הקוראים בנושאים החשובים לכם. אתם יכולים לכתוב ולעורר עניין בכל תחום הקרוב ללבכם, שיש בו זיכוי הרבים.

מכתב מאת ר"מ חשוב כברזיל

להרב יהודה פליסקין שליט'א
ברצוני להודות לכבודו מקרב לב על שליחת העלון השבועי 'לחידודי' עלון מחודד ומיוחד אשר נותן מבט מזווית שונה על פרשת השבוע, פעמים ב'לשון נופל על לשון' ופעמים בשאלות מאירות על נושא מסויים ובכך משאיר רושם וזיכרון לטווח ארוך של הנושאים המדוברים. השאלות המעניינות וה'הברקות' המיוחדות נותנות טעם מיוחד.
ובנוסף לזה המדור המיוחד של 'תמונה מהפרשה' שמגרה את הלומד למצוא את התשובה ובכך ממריץ לעבור על הפרשה מריש ועד גמירא.
וכן המדור 'בראש יהודי' משמח מאוד.
אני משתדל ונהנה להעלות את החידודים בשולחן השבת עם כל המשפחה.
יישר כוחך ומקוה שתמשיך בעבודת הקודש.
בברכה מרובה אוהבך ומוקירך
יוסף ח. ש.

לשליחת תוכן

lechiduday@gmail.com

שבת שלום ומבורך